

PAPER DETAILS

TITLE: Botrytis fabae on broad bean

AUTHORS: G KAREL

PAGES: 0-0

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/40848>

Baklalarda Botrytis Leke Hastalığı

Güngör KAREL

Sebze yetiştirciliğinde turfanada olarak taze bakla (*Vicia fabae L.*) ziraati bilhassa Akdeniz sahil illerimizde çok önemli bir yer tutar. Bu illerde bakla sonbahar ve kış aylarında ve ekseriya turunçgil ağaçları arasında ekilir. Bu takdirde ekim serpme veya seyrek sıralar halinde olur. Sebze bahçelerinde ise en çok 1/4 veya 1/2 dönüm büyülüğünde olan sahalarda umumiyetle sık ekildiğinden, bu durum ilerde bahis konusu olacak hastalığın ekolojisinde ve mantarın zararlı dereceye gelmesinde önemlidir.

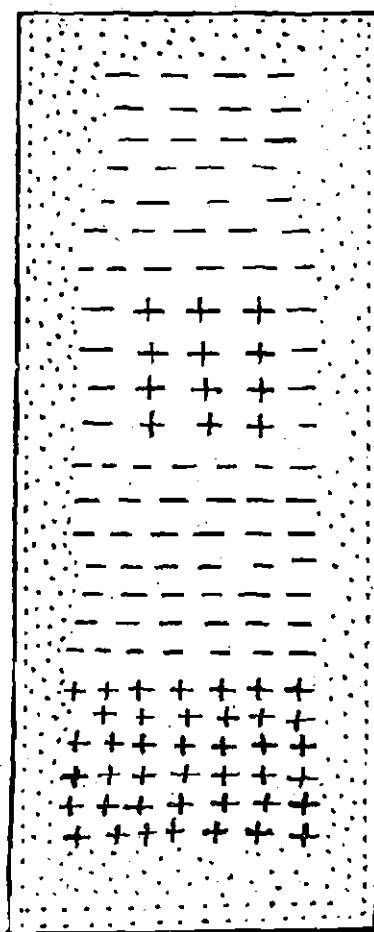
Memleketimizde bakla nebatları başlica üç hastalıktan zarar görmektedir. Bu hastalıkların âmilleri, *Uromyces fabae* (pers.) Schröt, *Ascochyta* sp. ve bu yazının konusunu teşkil eden *Botrytis fabae* Sard.'dır. Bunlardan da en başta geleni yerine ve senesine göre değişmekte beraber *Uromyces* ve *Botrytis*'dir. (Bremer ve diğerleri). Güney illerimizde bazı yıllar *Botrytis* leke hastalığının epidemic şekilde tezahür etmesi için o kadar müsait geçebilir ki o zaman bu hastalık, tek başına diğer hastalıkların yaptıkları zararın heyet-i umumiyesini çok aşar, hattâ en mühim hastalık halinde belirdiği dahi müşahede edilir. Güney illerde 1943 - 1949 yılları arasında yapılan incelemelere göre diyebiliriz ki, bu hastalığın çoğalması ve yayılmasına yardım eden

müsait faktörlerin bir araya gelmesi, diğer memleketlerde de olduğu gibi, ancak bir kaç yılda bir vukua gelir. Yalnız şunu da belirtelim ki, Yurdumuzda bu hastalığın her yıl mevcut olup yer yer zararlı hale geldiğini görmek mümkündür.

Bihassa Akdeniz sahil memleketlerinde bakla nebatlarında yayılmış bulunan *Botrytis* leke hastalığı ilk defa 1849 yılında İngiltere'de müşahede edilmiş olsa gerek, fakat o zaman hastalığın bir parazit tarafından husule getirildiği ihtimali düşünenmemistir (Butler - Jones 3). Mantarı, 1928 - 1929 yılında İspanya'da Sardina bulmuş, teşhis ve deskripsyonunu yapmıştır (Sardina 8). Bu nü müteakip *Botrytis fabae* Sard. bir çok memleketlerde (bu meyanda İngiltere, Portekiz, Cezayir, İtalya, Mısır, Filistin ve Kıbrıs'da) bulunmuş, etüd edilmiş, karakteristik çikolata rengindeki lekeleri yüzünden İngilizce literatürde "chocolate spot" adını almıştır. Ancak burada şuna da işaret edelim ki İngiltere'de "chocolate spot" adıyla tanınan bu leke hastalığının meydana gelmesine bidayette *Bacillus lathyri* bakterisinin sebeb olduğu sanılmakta idi. Sonraki incelemelere göre ise hastalığın *Botrytis cinerea* Pers. tarafından meydana getirildiği iddia olunmaktadır. Son yıllarda *B. fabae* İngiltere'de de tesbit edildikten sonra (Butler

-Jones) bakla lekesi müsebbibinin sadece bu son parazit olduğu ihtimali kuvvetlenmiştir. Gerçi araştırcılar *B. fabae* Sard. ile *B. cinerea* Pers. mantarının birbirine çok yakın olduklarına inanırlar. Bununla beraber Sardina tarafından bulunan bakladağı mantarın şimdilik müstakil bir mantar cinsi olduğuna da kanıdirler. Bu husustaki mukayeseli çalışmaların memleketimizde de yapılması sayanı arzudur. Yurdumuzda, yazımızin konusunu teşkil eden hastalığı bakla yaprakları üzerinde ilk defa müşahede eden H. Bremer olmuştur. Aynı hastalığın çok zararlı olabileceğini bu satırların yazarı 1943 yılında Adanada tesbit etmiştir. O yılın Şubat ayının ilk günlerinde Adana Ziraat Okulu bahçesinde ebadı 40X16 m² olan bir bakla parselinde geniş müşahedelerin yapılması imkânı vardı. Adı geçen parselde görülen hastalık yüzünden zarar daha o günlerde % 60 olarak kendini göstermiştir. Sonradan bahsedeceğimiz mantarın biolojisi ile sıkıca ilgili olarak, bu zararın bütün tarlaya müsavi şekilde şamil olmadığı ilk bakışta göze çarpmakta idi, çünkü ziyan bazı yerlerde % 30 iken bazlarında % 100 ü buluyordu. Aynı bahçenin nisbeten yüksekçe bir yerinde diğer bir bakla tarlası daha vardı. Bu tarlanın nebatlarında da *Botrytis* lekeleri mevcut ve hattâ zararlı derecede olmakla beraber, parselin hem ufak, hem de yüksekçe bir yerde bulunmasından ötürü, zarar birincisine nazaran çok aşağı ve yalnız ufak yaprak ve az önemli sak lekelerine inhisar etmekte idi.

Botrytis mantarının karakteristik zararı yukarıda da zikrolunan takiben yarım dönümlük tarlada kendini göstermiştir. Mantarın ekolojik şartlara ne kadar bağlı olduğunu açıklamış olmak için parseldeki yayılışını şematik şekilde göstermeyi faydalı bulduk. Şekil 1 den de anlaşılacına göre tarlanın ortası kenarlara nazaran çok fazla zarar görmüş, iki büyükçe alandaki bakla bitkileri ise kâmilin mahvolmuştur. Bu bize



(Şekil : 1)

Tarlada hastalığın yayılış durumu:

+++ Zarar % 100

--- " % 80

.... " % 30 - 60

hastalığın yayılmasında nisbi rutubet faktörünün hakikaten çok büyük rolü olduğunu ve mantarın yaşama şartlarının optimumuna en esaslı unsur olarak katıldığını açıkça göstermektedir. Kenar nebatlarda havalandırma durumunun çok daha elverişli olması, burada mantarın yaprak dokusunda yaşamاسını mümkün kılarsa da epidemî enfeksiyonları meydana getiremez. Çünkü fazla spor hırsile getirecek ve yayacak durumda olmadığı gibi bu sporların intâşına ve dolayısıyle yeni enfeksiyonlar için

gerekli olan ve uzun müddet damla halinde kalabilecek suyu da muhafaza edebilecek durumda değildir.

Baklalarda **Botrytis** hastalığının en karakteristik vasfini bilhassa yapraklarda serpilmiş bulunan yuvarlak veya beyzî, kesin hudutlu ve yaprağın her iki tarafında görülen lekeler teşkil eder (Şekil : 2). Bu lekelerin çapı bir milimetre ilâ birkaç santimetre arasındadır. Mantarın gelişmesine elverişli şartlar olduğu zaman, lekeler ekseriya büyür, yayılır ve yaprağın bütün sathını kapla-



(Şekil : 2)

Bakla yapraklarında **Botrytis fabae** lekeleri

diği takdirde de yaprak kurur, kıvrılır ve rüzgâr tarafından dökülür. Lekelerin ortası açık kahverenginde olup daha koyu ve âdetâ kırmızıtmıraktır. Mantar yaprak sathına yayılıp onu kuruttuğu zaman bile primer enfeksiyonlardan husule gelmiş ilk ufak lekelerin yerleri belli kalır, zira bu lekelerin kırmızıtmırak kenarları aynen muhofaza edilmektedir. Leke kenarlarının kırmızıtmırak kahverengi görülmesinin sebebi hücrelerde bulunan renksiz tyrosin maddesinin mantarın tesiri altında kahverenginde olan melanin maddesine tahvil edilmesinden ileri gelmektedir. (Butler and Jones 3.)

Lekeler daha ziyade nebatın alt yapraklarında tahribat yapmaktadır. Nebatın zirvesine doğru hem leke adedi gittikçe azalır, hem de bunlar umumiyetle ilk şekillerini büyümeden (primer) muhofaza ederler. Fakat bu hal ancak aynı boyda olan nebatlar için doğrudur. Şekil 1 de gösterilen tarla ortasındaki nebatların, diğer ekolojik ve fizyolojik sebeplerin tesiri de dâhil, hastalık yüzünden boyları ufak kalmış ve en üst yaprakları kenardaki nebatların orta yapraklarının seviyesinde kalmıştır. Bunun neticesi olarak **Botrytis fabae** lekeleri en üst yapraklara dahi yayılmış ve onların kurumalarına sebep olmuştur. Hattâ şubat ayının başında bazı nebatların bütün yaprakları tamamen kuruduğu halde, yaprak saplarının kaide kısımlarının martın 10 unda yeşilliklerini hâlâ muhofaza ettikleri müşahede edilmiştir. Martin ilk haftasında bakla yapraklarının

% 60 - 100 ü kurumuş ve dökülmüştür. Bunların sapları uzun müddet yeşil kalıp dökülmmezler.

Botrytis fabae mantarı bakla nebatının sakında da tesirini icra etmektedir. Bunlarda da iki türlü leke göze çarpmaktadır. Bu lekeler enfeksiyonun şiddetine ve nebatın yetiştiği yerin durumuna göre değişir. Tipki yapraklarda olduğu gibi, burada da primer ve sekonder lekeleri ayırdetmek kabildir. Primer enfeksiyonların neticesi olarak ufak lekeler umumiyetle 1 - 10 mm. uzunluğunda, iki ucu sıvri, ortası biraz geniçse ve sap boyunca sıralanmış olup iğ şeklinde dirler. Bu lekeler tehlike-li olmayıp bilhassa havalandan ve hastalığa karşı muayyen bir mukavemet kabiliyeti gösteren nebatarda görüluür. Bu ufak lekelerin hudutları yaprakta olduğu gibi kırmızıtmırak ve kesindir.

Sakta görülen sekonder lekeler umumiyetle iki yaprak sapi arasında gelişerek büyük, koyu gri-kahverenginde olup yapraktaki "yayılan" leke tipine uyar; İngiliz literatüründe de "aggressive" diye adlandırılan şe-kil budur. O sene Adana materialinde müşahede edilen yaprak sapının sakla birleştiği yerin etrafında lekelerin gelişikleri tesbit edilmiş ve bu çeşit enfeksiyonların, mantarın, yaprak lekelerinden yayilarak saka geçtiği zehabını uyandırmuştur. Kanaatimizce bunun asıl sebebi yaprağın irtikâz noktasındaki su damalarının uzun müddet kalabilmeleri yüzünden

enfeksiyonlarının daha elverişli şartlar altında vukubulmak imkânının var olduğunu söyleyebiliriz.

Botrytis fabae Sard. mantarının gelişmesi ve çoğalabilmesi için yukarıda da söylendiği gibi bilhassa yüksek hava rutubetine ihtiyaç vardır. Mantarın tabiat şartları altında yayılışını sağlayan konidilerini her lekede görmek mümkün değildir. Bunları incelemek için lekeli yaprakları ratib hücrede birkaç gün tutmak ıcabeder. Tabiatta ise buna benzer şartların toprak üstüne düşen veya toprak sathına yakın bulunan lekeli yapraklarda mevcut olduğunu tahmin etmek mümkündür. Ratib hücreye yerleştirilen yaprakların üzeri açık gri-kahverenginde konidi taşıyıcıları ile konidilerden ibaret bir küp tabakasıyle örtülüdür.

Konidi taşıyıcılarının alt kısımları koyu kahverenginde olup üst tarafa doğru bu renk gittikçe açılmaktır ve hemen hemen tamamen renksiz olarak nihayetlenmektedir. Taşıyıcılar bölmelidir, cidarları incedir ve bu bölmeler uçlara doğru sıkışır. Taşıyıcıların üst tarafları dallanır ve uçlarındaki çok ufak ve ince sterigmalar üzerinde sporlar gelişir (Şekil : 3).

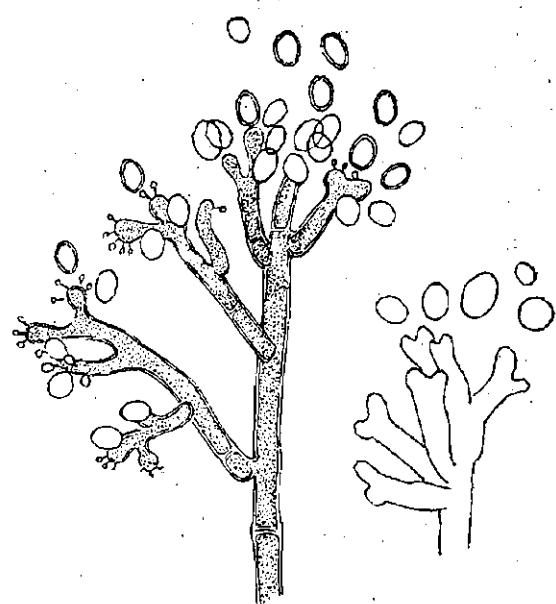
Konidiler umumiyetle beyzî veya yumurta şeklinde dirler; cidarları düz ve incedir, hemen hemen renksizdirler. Aşağıda muhtelif memleketlerle Adana'da yapılmış ölçülerin neticeleri gösterilmiştir :

Sardina (İspanya) :

15.2 — 24.3 × 10.9 — 18.2 mikron

Natrass (Kıbrıs) :

13 — 20 × 9 — 18 "



(Şekil : 3)

Botrytis fabae Sard.'ın konidi taşıyıcıları
ve konidiler

El - Helali (Mısır) :

14.5 — 29.1 × 11.3 — 19.4 "

Chorin (Filistin) :

17.5 — 28.0 × 9.0 — 14.0 "

Bremer (İzmir) :

15 — 21 × 11 — 14 "

Karel (Adana) :

10.7 — 23.4 × 9.8 — 16.4 "

Kısaca denilebilir ki Mısır ve Filistin'de spor ölçülerini biraz büyük rakamlar verirken Adana'daki materialde kısa sporlara tesadüf edilmiştir. Ölçülerimize göre 100 adet sporun vasatisi 16.09×13.24 mikrondur. 100 sporun uzunluk ve genişlik ölçülerini grafikte gösterilmiştir.

Ratib hücrede bırakılan lekeli bakla yapraklarında, mantarın dayanıklı çoğalma uzuvaları, sklerotium'lar da teşekkül etmiştir. Ratib hücre olarak kullanılan 10 tane petri ka-

bı içinden 7 sinde *Botrytis fabae*'nin sclerotiumlar inkişaf etti. Diğer üç kapta kâfi miktarda rutubet olmadı-gından veya başka saprofit mantar-ların antagonistik tesirleri yüzünden sclerotiumlar teşekkül etmemiştir.

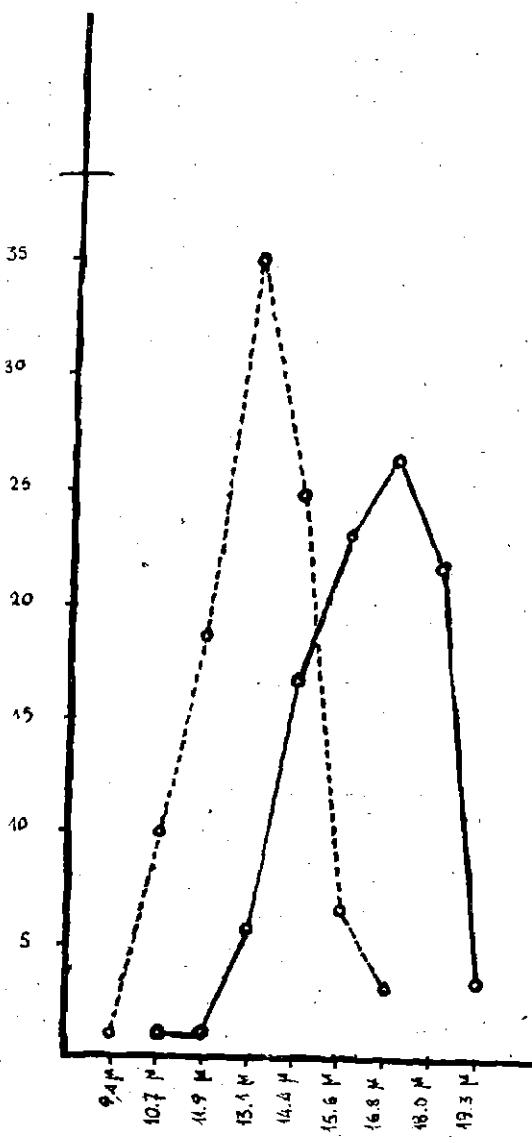
Sclerotiumlar siyah parlak çi-kıntılar halinde, bakla yaprağının sathında serpilmiş olup nesci içinde yarı gömüllü vaziyettedir. Damarda

teşekkül eden sclerotiumlar umumi-yetle daha uzun olurlar ve yaprak damarının uzunluğuna doğru sırala-nırlar. Ratib hücrede teşekkül eden sclerotiumlar çok ufaktır; uzunluk-ları 1 - 3 mm. arasındadır.

Botrytis mantarından yulaf unu agarı üzerinde elde edilen saf kültür şu şekilde görüiliyor: Hava miselleri seyrek ve uzundur, beyaz veya gri renktedir. Mantarın sclerotiumları bütün vasat üzerinde serpilmiş veya bazen de kademe veya yarım daire-ler şeklinde sıralanmış kömür parça-ları gibi sıyahtır. Bunlar umumiyet itibariyle ratib hücrede yapraklar üzerinde teşekkül eden sclerotilerden daha büyütür ve bîlhassa agar vasatının kenarında teşekkül edenler birkaç misli daha uzundurlar. Uzun-lukları 1 - 16 mm. fakat genişlikleri 3,5 mm. yi geçmez.

B. fabae mantarının diagnozu-nu veren J. R. Sardina'ya göre sclerotiumlar yalnız saf kültürde meyda-na gelir. Halbuki yukarıda da kayde-dildiği üzere ratib hücrede yaprak-larda da teşekkül ettiklerini görmüş-tük. Sclerotiumlar için Sardina'nın ölçüler: $1 - 3.6 \times 0.9 - 2.2 \times 0.4 - 2.0$ mm. iken yulaf unu agarı üzerinde elde ettigimiz sclerotium-lardan bazılarının 16 mm. uzunluğu buldukları görülmüştür.

Bazı yıllarda çok zararlı olabilen bu hastalığa karşı tedbirler ne ola-bılır? Bu hastalığa karşı fungisitler de tecrübe edilmiş ve kükürtlü pre-paratlara nazaran bakır sulfat bula-macının daha iyi neticeler verdiği tesbit edilmiştir. (El Helali 6.) Ce-



(Şekil : 4)

Botrytis fabae Sard'a ait yûzer sporun uzunluk ve genişliklerini gösterir grafik

nup vilâyetlerimizde baklaların bu hastalığına karşı bilhassa mevsimin meteorolojik durumu göz önünde tutulursa herhangi umumi bir mücadele tavsiye edilemez. Yağışlara dayanıklılığı bakımından Bordo bulamacının bizde de iyi neticeler verebilceği düşünülebilirse de hastalığın "aggressive" derecesine varmaması için bakla nebatlarının seyrek ekilmesi, dolayısıyle havalandırılmasının temini en esaslı çare olarak tavsiye olunabilir. Küçük bahçelerde baklanın sık yetiştirmesi mecburiyeti olduğu takdirde ise fungisitlere ve bilhassa bakırlı olanlara baş vurmak icab eder.

Baklalarımızda leke yapan **Botrytis fabae** diğer memleketlere az çok uymakla beraber, cins içinde muayyen form ve ırkların bulunması ihtiyatlı vardır. Adana'daki mantarın konidilerinin biraz ufak, fakat sclerotiumlarının büyük olması bu ihtiyatlı kuvvetlendirir.

Zusammenfassung Die durch **Botrytis** hervorgerufene Fleckenkrankheit auf Pferdebohnen.

Der Autor hatte die Gelegenheit die Fleckenkrankheit von **Botrytis fabae** Sard. in den südlichen Mittelmeer - Vilayeten jahrelang zu beobachten. Die besonders aus Mittelmeirländern benannte Krankheit kann in manchen Jahren sehr bedeutende Schaden verursachen. Wenn die klimatischen Bedingungen für die Entwicklung der Krankheit giinstig sind, kann der Pilz bis 60 - 100 % schädlich sein.

Diese Krankheit tritt auch in

der Umgebung von Adana sowohl in leichte als auch "aggressive" Form auf.

Die Sporen sind etwa kleiner als diejenigen von der Sardina's Diagnose; naemlich $10.7-2.3.4 \times 9.8-16.4$ mikron und im Durchschnitt 16.09×13.24 Mikron von 100 Sporenmessungen. Dadgegen die Sclerotien auf Hafermehlager waren grösser und ihre Menge schwankte zwischen 1-16 mm.

LITERATUR

1. Berger, G. : Un grave maladie de la Fève au Maroc (*Botrytis fabae* Sard.) Rev. Ralh. Veg. XXIV (Res. Rev. Appl. Myc. Vol. XVI, 1937).
2. Bremer, H., Hikmet İşmen, Güngör Karrel, Hamdi und Mediha Özkan: Beiträge zur Kenntnis der parasitischen Pilze der Türkei. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Mecmuası. Seri B, Cilt XIII, sayı 1.
3. Butler, E. J. and S. G. Jones : Plant pathology. London Macmillan 1949.
4. Chorin, M. : The chocolate spot disease of beans. Palest. J. of Botany. (Res. Rev. Appl. Myc. XIX, 1940).
5. El-Helali, A. F. : A chocolate spot disease of beans (*Vicia faba*) Part I. Bull. Ministr. Agr. Egypt, 191, 1938 Rev. Appl. Myc. XVII, 1938).
6. El-Helali, A. F. : Further studies on the control of bean rust with some reference to the prevention of chocolate spot of beans. Bull. Min. Agr. Egypt, 1939 (Res. Rev. Appl. Myc. XX, 1941).
7. Natrass, R. M. : Note on **Botrytis** sp. as the cause of "chocolate spot" of *Vicia faba* in Cyprus J. XXX, 1935. (Res. Rev. Appl. Myc. XIV, 1935).
8. Sardina, J. R. : Una nueva especie de **Botrytis** que ataca a las habas. Mem. R. Soc. Esp. Hist. Nat. 1929 (Res. Rev. Appl. Myc. IX, 1930).
9. Wilson, A. R. : The chocolate spot disease of Beans (*Vicia faba* L.) caused by **Botrytis cinerea** Pers. Ann. Appl. Biol. XXIV, 1937 (Res. Rev. Appl. Myc. XVI, 1937).